

ଶିରୀଖଣ୍ଡ

အမေတစ်ယောက်ကို အဆိုပြင်ဖို့ ဘယ်လောက်အထိ ခက်ခဲကြောင်း
ဆိုတာလေးနဲ့ ကျွန်ုမ ဒီစာအုပ်ကို ပထမဆုံး ဖွေ့စွဲချင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ
ဆိုတော့ ကိုးကွယ်ရာဘာသာတရားတိုင်း၊ ဤီးပြင်းလာရာ ယဉ်ကျေးမှုတုံးစံ
တိုင်းနဲ့ ကမ္မာအရပ်ပို့မှ အမေဆိုတာ လေးစားဂုဏ်ယူ၊ ကိုးကွယ်ခံရတဲ့အထူ
ပါလိုပါပဲ။ ပြီးတော့ ဒါဟာ အရမ်းကိုလှပတဲ့ အယူအဆတစ်ခုပါ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခု
သတိထားဖို့ရာက ဒီလိုမျိုး ပို့ခင်ကိုးကွယ်မှု အယူအဆက ဆိုးဝါးလှတဲ့အောင်
တွေကို အကာအကွယ်ပေးထားသလိုဖြစ်နေပြီး မျိုးရိုးစဉ်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်း
ပေးမယ့် စိတ်ဒဏ်ရာတွေကိုပေးဖို့ အခွင့်အလမ်းတစ်ရပ် ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာပါပဲ။

ဒီလို မိခင်တွေကို မကောင်းပြောခြင်းက မှားတယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆ အမှားကြောင့် အတ္ထာကြီးတဲ့ (တစ်နည်း နာဆစ်စစ်) မိဘတွေရဲ့ လျမ်းမိုးမှုကို ခံစားလာရတဲ့လူတွေအတွက် ကုစားမှုခံယူဖို့ရာ အတော်လေး ခက်ခဲရပါတယ်။ အဲဒီလို သားသမီးတွေဟာ ကြီးပြေားလာခိုင်၊ နောက်ဆုံး ကိုယ့်အသက်ကို ရရှိရာ မိတဲ့အချင်မှာတောင်မှ မိမိကိုယ်ကို အပြစ်ရှိယာလို မိသားနာအတွင်းရေး ဘာဖြစ်ဖြစ် အပြင်မထွက်အောင် ထိန်းသိမ်းရမယ်ဆိုတဲ့ တာဝန်ကြီးတစ်ခု စိတ်ထဲ အမြဲတွယ် နေသလို ခံစားချက်တွေ ခံစားရနိုင်ပါတယ်။ ကံဆိုစွာနဲ့ ဒီစိတ်ဒဏ်ရာတွေ အပျက်သေားသောင်တဲ့ စိတ်ခံစားမှုတွေဟာ (ကုစားမှု မရှာဖွေဘူးဆိုရင်) ဘဝရဲ့ပျော်ရွင်မှုတွေကို ဘားပြတိက်ယူသွားနိုင်ပါတယ်။ ဒီလို စိတ်ခံစားမှုတွေဟာ ဒီအကြောင်း ထုတ်ဖော်မပြောဆိုဘူး ဒါမှမဟုတ် ရင်ထဲကခံစားချက်တွေ ဖွင့်အံ ထုတ်ဖို့ အကူအညီမရဘူးဆိုရင် ကြီးထွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒီလို အဆိုပိရှိတဲ့မိခင် တွေဟာ သားသမီးခဲ့ ဖစ်တည်မှုကို တိုက်ခိုက်စိန်ခေါ်ခြင်း လုပ်လာတတ်ပြီး ဒါကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ မိခင်တစ်ယောက်ဆီက အတ္ထာကြီး

ကို ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါ သားသမီးဖြစ်သူတွေဟာ ချစ်ခေါင်း မခံစားရသလို သို့အမှတ်ပြုခြင်းလည်း မခံစားရဘူးဆိုတဲ့ပြဿနာကို ရင်ဆိုင်ရလေ့ရှိပါတယ်။ ဘာရတဲ့သူတွေဟာ သူတို့၏ အတွေ့အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြဖို့ အတော်လေးကိုခဲ့ ဘယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အထူးကြီးသူတွေဟာ (အထူးသဖြင့် နာဆစ်စစ်မေတွေဟာ) မိသားစုဝင်မဟုတ်တဲ့ အပြင်လူတွေအမြင်မှာ အကောင်းဆုံး ပိုကိုဖန်တီးပြရာမှာ အလွန်တော်ကြလိုပါပဲ။ ဒါကြောင့်မို့ မိသားစုဝင်မှာ ဆိုးဆိုး တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ (အထူးသဖြင့် ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ စုဝင်ကနဲ့ ဒီကော်မူးထိုက်လာတယ်ဆိုရင်) အပြင်လူတစ်ယောက်အတွက်တော့ စုံကြည့်နိုင်စရာပါပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကလေးစကားဆိုတာ အတည်ပြုရ ခဲ့သလို အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အသိအမှတ်ပြုခြင်းလည်း မခံရတာတိ

ပထမဆုံးအချက်က အမေဆိတာ ဖောက်ထွင်းရောက်ခဲလှတဲ့ အရုံ
ဘားတစ်ခု ဖြစ်နေလိုပါ။

ဒုတိယအချက်အနေနဲ့ ကလေးဆိတာမျိုးဟာ သူတို့၏စားနေရတဲ့
တွေ့အကြိုက် ရေရှည်လည် ပြောပြနိုင်စွမ်းမရှိသေးသလို သူတို့ရဲ့လိုအပ်
ရင်ကို ထုတ်ဖော်ပြသနိုင်စွမ်းလည်း မရှိသေးပါဘူး၊ နောက်ပြီး တဗြားလူကြီးတွေ
ကိုခံလာအောင်၊ သူတို့လေးတွေရဲ့အသံကို လေးစားစွာ နားထောင်လာအောင်
မိလိုပြောဆိုရမှုး မသိသေးလိုလာဘူး ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းအားဖြင့် အနိပ်စက်ပဲ အခြေအနေတွေဟာ အချိန်နဲ့အမျှ
ဖြည်းဖြည်း ဆိုးဝါးလာတတ်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အသံတိတ်ခံစားနေရတဲ့
ပုံမှန်ရောက် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတွေ အများပြုးရှုလာပါတယ်။ သူတို့
ဖြစ်ဖြစ်သူ နောက်ဆုံးထွက်သောက်အထိ သားသမီးကို အပြစ်ရှိယဉ်တွေလို ခံစားသွား
အာင် နှုပ်စက်ထားတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေတောင် ရှုပါတယ်။ သေခါနီး
ရောထဲ လဲနေချိန်မှာတောင် အဲဒီလိုမိုစ်တွေဟာ သားသမီးတွေကို ခြေနှင်းပိတ်
တတ်စုတ်တစ်စလို စိတ်ခံစားချက်အရ နာမ်နှုပ်ထားပြီး ဆိုးဝါးစွာ ပြုမှုနေဆဲ
တတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်ဖို့ မပြည်ရတဲ့ ဒၢတ်ရာတ်သံ၏ချက်တွေ အများလှူးရှိနေတယ်
ဖော်ထုတ်ပို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နာဆစ်စ်
ထဲ ကြိုးပြင်းလာခဲ့တဲ့သူတွေဟာ အသိသုင့်တဲ့ ခံစားချက်ကို တစ်နည်း
ဘာစ်နည်း တော်သူတွေအပေါ် သက်ရောက်စေတယ်လိုပါပဲ။ ဒီနည်း
နာကျင်ခံစားရဓား အခြေအနေတွေကတစ်ဆင့် ရှုပ်တွေးလှတဲ့
ရောင့်၊ အကြောင်းအကျင့်တွေ ဖြစ်တည်လာတတ်ပါတယ်။ ဒီလိုပြင်နိုင်တဲ့
တွေနဲ့ဆက်လက်အသက်ရှုပ်ဖို့ဆိုတာ အင်မတန်ခက်ခဲပါတယ်။ အကြောင်း
သူတို့အနေနဲ့ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အတိအကျ ထောက်ပြနိုင်ခြင်း
ဖြစ်ခဲ့တဲ့အဖြစ်အပျက်လေးတွေဟာ သေးငယ်ပေမဲ့ ဘာမှာ အကိုယ်ကိုပို့
ဝပ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ စိတ်ဝင်ရာရပေါ်း တန်ဖို့မဲ့သူတစ်ယောက်အဖြစ် နှုတ်ဆိတ်
မယ့် အဖြစ်အပျက်လည်း ဖြစ်နိုင်သလို ကိုယ်ကပဲ တစ်ခုခုမှားနေသလို
ရောက်သွားစေမယ့် ကိုယ်က တစ်ခုခုမှုပုန်တဲ့သူလို့ အထင်ရောက်သွား
ရနိစ္စလည်း ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ဒီလိုပျိုး မူမယ့်တဲ့မိသားရုပ်
လာတဲ့သူတစ်ဦးဆိုက တွေ့ရတတ်တဲ့ သတင်းစကား ဒါမှုဟုဟု အချက်
ဖြစ်ပါတယ်။ သူများအတွက် အနိမ့်နာခံရလှန်းလို့ ကိုယ်အတွက်တောင်
င်တော့တဲ့ အခြေအနေမျိုး။ အသံပတ္တက်ဘဲ အတွင်းကြိုတ်ခံစားနေရ
မျိုးပါ။ ဒါမျိုးခံစားချက်တွေဟာ တစ်ကိုတစ်ရဲ ဝါနံလိုက်ဖို့ အလွန်ခက်ခဲ
ကုစားဖို့ ပေါ်စဉ်ဟာ ရှည်လျားပြီး ခက်ခဲသလို စိတ်ရောဂါအထူးကု
ရောက်ယောက်ရဲ့ အကြော်အားဖြင့် အောင်မြင်နိုင်မဲ့ မလွယ်ကဗျာတတ်ပါဘား။